

KVINDEN OG SAMFUNDET

Udgivet af

Dansk Kvindesamfund

Nr. 18.

20. Oktober 1905.

21. Aarg.

Tjenestepigeforeningen.

Det er et ikke ringe Arbejde, Tjenestepigeforeningen har udrettet, siden den blev stiftet 15. Novbr. 1899.

Ved Møder, Blade og Cirkulærer samt ved personlig Henvendelse er der bleven drevet en meget ivrig og energisk Agitation med det rent ydre og paaviselige Resultat, at Foreningen — trods megen Modstand saavel fra Husmødrenes som fra Tjenestepigernes Side — efter de første fem Aars Arbejde stod med 453 Medlemmer, 350 aktive og 103 passive; et Medlemsblad: „Tjenestepigernes Blad“, der udkommer to Gange maanedlig; en Formue paa 6451 Kr. 02 Øre; Begyndelsen til et Bibliothek og en Del Inventar.

Det Arbejde og den Energi, der er lagt ind i Tjenestepigesagen, og den Sandhed og Ret, den indeholder, kan dog ogsaa maales med et ganske vist mindre haandgribeligt, men derfor ikke mindre virkeligt Maal.

Tjenestepigeforeningen har nemlig grebet ind ved forskellige Lejligheder og hævdet den Stand, den repræsenterer.

Et af de Punkter, den ganske naturligt har henvendt sin Opmærksomhed paa, er *Tyendeloven*. Ved en Generalforsamling i April 1901 vedtoges det at indsende et Andragende til Regering og Rigsdag om Tyendelovens Ophævelse. Samme Aar i August afholdtes i København en skandinavisk Arbejderkongres, hvor Tjenestepigeforeningen var repræsenteret ved sin Formand og Næstformand, der paa Foreningens Vegne bragte Forslag om Tyendelovens Ophævelse til Behandling. En saalydende Resolution vedtoges paa Kongressen:

„Den skandinaviske Arbejderkongres udtaler sin bestemte Misbilligelse af de Undtagelseslove overfor Tyendet, som i større eller mindre Grad er gældende i de nordiske Lande, hvorved en for voksne Mennesker nedværdigende Hustugt er tilladt, haarde, uretfæ-

dige Strafferegler er gældende, hygiejniske Fordringer til Tyendets Opholdsrum tilside-satte, og en ubegrænset Arbejdsdag er tilladt. Kongressen fordrer i Menneskehedens Navn, at disse Lovregler, som holder en talrig Del af Arbejderklassen, Mænd og Kvinder, nede i et Forhold, der grænser til Slaveri, ophæves, og at der etableres en human Beskyttelse for Tyendet, saavel hvad angaar dets Tjenesteforhold som dets retslige Stilling.“

Januar 1903 afholdtes et offentligt Diskussionsmøde om „Tjenestepigesagen og Tyendeloven“, og paa Valgdagen i Juni samme Aar blev af tretten Tjenestepiger det Spørgsmaal stillet til Kandidaterne i Københavns og Frederiksbergs Kredse: „Vil den ærede Kandidat i næste Rigsdagssamling arbejde for, at Tyendeloven bliver forandret eller ophævet?“ De fleste Kandidater lovede at tage sig af Sagen.

Da Tyendeloven i 1904 kom frem til Behandling i Rigsdagen, sendte Foreningens Formand, Frk. Marie Christensen, en Skrivelse til Folketingets Medlemmer, hvori det blandt andet hedder: — — — „erkendes det, at Tyendestanden er samfundsnyttige Medlemmer, bør den i alle Maader, saavel i sociale som i retslige Forhold stilles lige med andre Mennesker, og Tyendestanden maa da være de Love underkastede, som gælder for alle øvrige Samfundsklasser. Som Følge deraf, bør Tyendeloven afskaffes.“

I den af Justitsministeriet nedsatte Kommission, som skal forberede en Revision af Tyendeloven, er Tjenestepigeforeningens Formand, Frk. Marie Christensen, valgt ind.

Hvor meget eller hvor lidt Tjenestepigeforeningen har bidraget til, at Tyendeloven er taget op til Behandling, skal vi ikke udtale os om, men at den har haft sin Andel deri, derom er der ingen Tvivl; og at den igennem sin Formand og sin hele Væren-til vil faa Indflydelse paa Behandlingen af denne Sag og paa dens endelige Afgørelse, derom er der heller ingen Tvivl.